

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1953/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из .., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Нада Митровић Ракић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Борислав Борозан, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8652/19 од 20.05.2020. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8652/19 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 25315/13 од 19.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је раскинут и не производи правно дејство уговор о доживотном издржавању закључен између примаоца издржавања сада пок. ЂЂ и ЕЕ, чији су законски наследници тужиоци и даваоца издржавања тужених, који је оверен код бившег Четвртог општинског суда у Београду IV R 31614/03 од 10.11.2003. године. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 235.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8652/19 од 20.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 10.05.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 3.300.000,00 динара (29.751,17 евра).

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**